Али Баба и четиридесетте разбойници

Живели някога двама братя. Али Баба бил беден и добър, а брат му Касим бил богат и алчен. Един ден, когато бил за дърва, Али Баба съгледал четиридесет разбойници, въоръжени до зъби, да препускат към висока скала наблизо. Той се притулил, за да не го забележат, и видял как главатарят застава пред скалата и вика:
– Сезам, отвори се!
В скалата мигом се отворила тайна врата и зад нея зейнала дълбока пещера. Разбойниците влезли в нея и след малко излезли без товара си.
– Сезам, затвори се! – викнал главатарят и вратата се затворила, сякаш никога не е била там.

Когато разбойниците си заминали, Али Баба се промъкнал до скалата и изрекъл магическите думи:
– Сезам, отвори се!
Пещерата се отворила. Тя била пълна с грамади от съкровища – килими, коприна, скъпоценни камъни, златни монети, но Али Баба взел само две торбички със злато.
– Сезам, затвори се! –
рекъл той и си тръгнал.
Пещерата се затворила зад гърба му.

Фин Маккул и Рибата на знанието

Имало едно време един кладенец, от който всички реки и потоци получавали водите си. Покрай него растели лешникови дървета и храсти, в които била събрана цялата мъдрост на света.

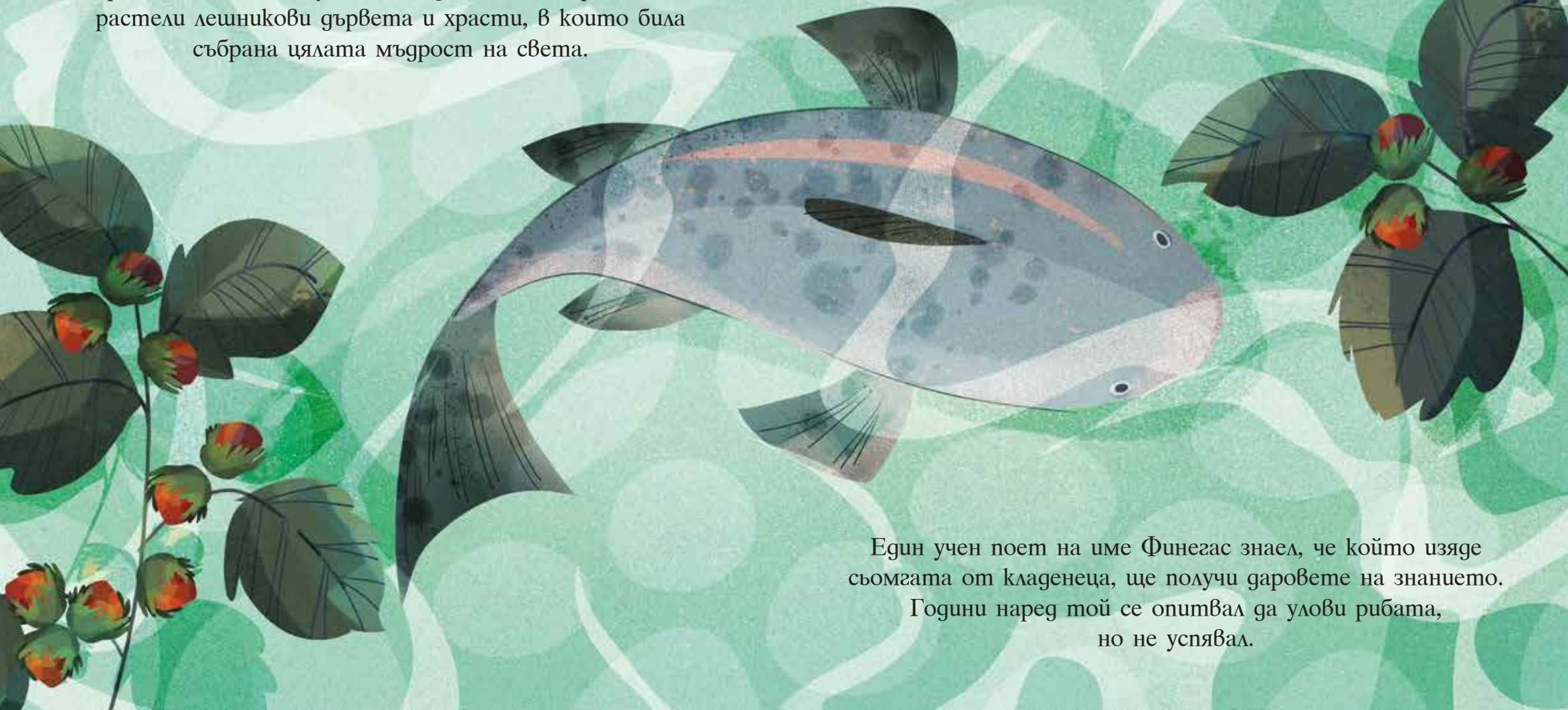

В кладенеца живеело едно-единствено същество: голяма петниста сьомга.
По цял ден рибата плувала в кладенеца и си хапвала от падналите във водата лешници.
Тъй като лешниковите храсти съдържали цялото знание на света, това знание преминавало в лешниците, а от тях – в рибата.

Един учен поет на име Финегас знаел, че който изяде сьомгата от кладенеца, ще получи даровете на знанието.
Години наред той се опитвал да улови рибата, но не успявал.

Трите козела и тролът

Семейство Гръф – татко козел и неговите две синчета,
живеели до хълма край реката.
Всеки ден те се изкачвали на върха му, за да пасат
от сочната зелена трева, която растяла там.
Но полека-лека тревата свършила и се наложило
да тръгнат да си търсят храна другаде.

– Вижте онази поляна оттатък реката –
посочил батко Гръф. – Покрита е със зелена
трева, докъдето ти стига погледът!

– Обаче – мрачно казал татко Гръф – до тази поляна
се стига по моста. А аз съм чувал много истории
за страховития трол, който пази този мост.

Койотът и нощното небе

Когато Земята била още млада, всичко тънело в тъма. Нямало слънце да огрява деня и нямало луна да осветява нощното небе. Тогава Първият мъж и Първата жена създали светлината на деня – Слънцето, и светлината на нощта – Луната. Изсекли ги от огромно парче кристал и ги поставили на небето.

От изсичането на Слънцето и Луната останали безброй малки късчета кристал.
– Не можем да изхвърлим тези красиви камъчета! – казала Първата жена.
Мъжът се съгласил.

